

Divné děti a smutná kočka

Titul knížky Petry Soukupové, kterou na sklonku minulého roku vydal Host, dost přesně vyjadřuje, oč v příběhu jde. Městské děti, kamarádi a sourozenci, se ocitnou na prázdninách na venkově a prožívají jinou realitu. Nejen proto, že mohou chodit do lesa a na pikniky v přírodě, ale i díky své „jinakosti“ prožívají nové podmínky, chování lidí a příběhy jaksi intenzivněji.

Vědí o sobě nebo o sourozenci, že jsou „divní“, a nepřijde jim to zvláštní. Každý má nějaký handicap, o kterém vědí jen ti nejbližší, každý se občas něčím trápí a těžko chápe necitlivost okolí. Zvlášť patrnou právě na vsi, kde kdekdo někoho pomlouvá, nesnaží se moc chápat trable druhého a spokojí se s nejjednodušším vysvětlením

**MARTA
ŠVAGROVÁ**
redaktorka LN

KOLEM DOKOLA

zvláštního chování. Ty děti, jak je a jejich myšlení v jednotlivých vnitřních monolozích postupně autorka nenásilně představuje, mají možná nějaká omezení, ale také jsou citlivější, mají vyhraněný smysl pro pravdu, čest, slušnost, ohleduplnost, nechtějí ubližovat a nespravedlnost vnímají zvlášť ostře. V jejich setkání se starou osamělou paní (a její kočkou) se tohle všechno jasně zrcadlí; příběh dostává dramatický spád a jeho vyústění vzbuzuje otázky,

na které děti ještě nedokážou odpovědět, ale o nichž usilovně přemýšlejí a navzájem diskutují. A, jak se praví v anotaci, dozívádají se zvláštní věci – o světě i samy o sobě.

Knih*a Divné děti a smutná kočka* je pokračováním autorčina bestselleru z roku 2019 *Klub divných dětí* a je podobně posmutnělá, ač zábavně napínává, a jejím hlavním kladem je pochopení ještě čisté „dětské duše“ zkoušené mnoha pochybnostmi a touhou napravit nespravedlnost, pokud se s ní setkají.

Kromě vyprávění bohatým, přirozeným jazykem autorky je třeba také vyzdvihnout elegantní grafickou podobu knihy (Martin T. Pecina) s výmluvnými živými ilustracemi Nikoly Lagosové a dnes už ne tak obvyklou skvělou knihařinou (Finidr, Český Těšín).